בס"ד

יום ג', ד' בתמוז תשנ"ז (15 ביולי)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

ביום, כשנת 5594 (1834 לסה"נ) נולדה העיר צפת מפרעות הבלאגן הערבי"ם הרובאי"ם ימ"ש.

כרקע לאירוע: [מתוך האנציקלופדיה: ההיסטוריה של ארץ ישראל]
בשנות ה-30 של המאה ה-19 היתה תקופה תרשה בהתנדבות היישוב היהודי. בשנת 1831, נכבשה ארץ ישראל בידי שליט מצרים, מוחמד עלי.
אחד הצירופים שהתרחש בתקופה זו ושהטביע את חותמו על מבנה האוטונומיה היהודית ועל פעולה ברחבי הארץ, היה מעבר יתר המצרים שנערך בשנת 1834 שבו נפתחו יהודי ירושלים תקופה וצפת בידי הפלשתינים המתקוממים, שכבשו את הערים רבתי נשגבו.
במשך כחודש ימים היו יהודי צפת נתונים לבזזה ולהתעללות, ומשפחותיו עזבו את העיר בחיפזון משלמו אלפראהים סאלח, כבר בידה שכונת ה'הנדסה תרבה. בחברון נפתחו בני ברק בידה גם מידי ובכפר המצרי שיתוקל בעיר שנכבשה מידי המורדים.
בידה צפת על הספיקה להתאושש מן הפרעות וכבר ביתה עליה ברה תרשה רעידת האדמה בשנת תקצ"ז (1837). על כה יבואו עוד במועדו.

לקריאת הבוקר יב' בתמוז (בעוד שבוע):
"יש ימים שכל ישראל מעדיפים בהם מפני הצרות שאירעו בהם כדי לעורר את הלבבות לבקש על ברכי התשובה, והיה לה כברון שמעשינו הרעים ומעשי אבותינו, את שלרמו בהם ולנו אותם הימים ולפשפש במעשינו לשוב, כי אין הקדוש ברוך הוא נראה אלא בתשובה..."

אנו משתתפים בצערם של הגלבלים על הרוגיהם (4) האסון בקדש פגיעת המכונית אתמול בלילה, ומאחלים לפצועים החלמה מהירה ורפואה שלמה.

יום נעים!

עשרות נפצעו (חלק מהמתפרעים הערבים)